

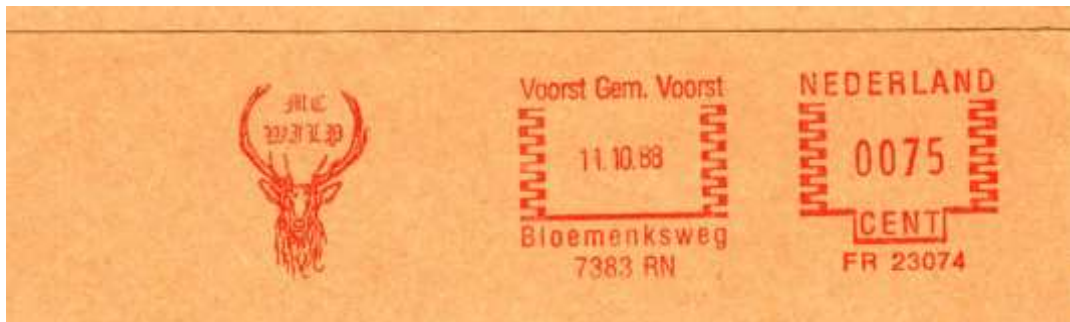
Een mobilisatiecomplex (mobcplx)

Het Nederlandse leger bestond tijdens de Koude Oorlog voor het grootste deel uit dienstplichtigen.

In geval van oorlogsdreiging moesten zij in zeer korte tijd kunnen worden gemobiliseerd; dienstplichtigen hadden dan ook een zogenoemde mobilisatie-bestemming en dienden zich na een oproep onverwijld te melden bij een mobilisatiecomplex (veelal bij een station in de omgeving van dat complex).

Het leger bouwde tijdens deze periode zo'n 50 complexen, meestal goed verscholen in een bosrijk dunbevolkt gebied, terwijl de meeste complexen gesitueerd waren in het oosten en zuiden van het land.

Op deze complexen lagen complete eenheden opgeslagen, de goederen, voertuigen, persoonlijke bewapening, munitie, enzovoorts.

De val van de Berlijnse Muur op 9 november 1989 was ook het symbool van het einde van de Koude Oorlog. De Sovjet-Unie was niet langer in staat controle uit te oefenen op de landen in Oost-Europa.

Na de Koude Oorlog werd op 1 mei 1997 de dienstplicht opgeschort, de Koninklijke Landmacht gereorganiseerd, de taakstelling fors gewijzigd en overgegaan op een beroepsleger.

De behoefte aan de opgeslagen goederen in de diverse complexen was niet meer aanwezig. De complexen werden grotendeels ontmanteld.

Een deel van het kader van een mobilisabele eenheid bestond uit beroepsmilitairen.

Persoonlijk ben ik een periode Hoofd Sectie Personeelszaken geweest van een mobilisabel zogenoemd doorvoerhospitaal en een oefening met dit complete hospitaal mogen meemaken.

[Peter Janssen]